

25. évközi vasárnap

Bevezetés

A mai, évközi 25. vasárnap evangéliumi szakasza szerint a szenvedését feltáró meghitt pillanatokban, a szóban és tettben oly hatalmas Mester közelében az apostolok arról vitatkoztak, hogy közülük ki a nagyobb? Hazafelé tartva Jézus oda sem figyel vitájukra. De "otthon" előhossa a témát, magához hívja a tizenkettőt és leszögezi: "Ha valaki első akar lenni, legyen a legutolsó, mindenkinek a szolgája".

Hamis karrierekkel teli világunkban sem feledve e szavakat, igyekszünk-e mindenkinek a szolgálatára lenni? Vizsgáljuk meg *lelkiismeretünket*.

Kirie Litánia

Jézus Krisztus, aki azért jöttél, hogy ne neked, hanem Te szolgálj másoknak, add, hogy mi is kövessük példádat. Uram, irgalmazz!

Jézus Krisztus, te megmostad apostolaid lábát. Add, hogy mi is szükségét érezzük a bizonyos társadalmi rétegek higiénikus tisztaságáról való gondoskodást. Krisztus kegyelmezz!

Jézus Krisztus, te megtisztítottad a poklosságtól is az embereket. Add, hogy mi is segítségére, szolgálatára legyünk fertőző beteg testvéreinknek is. Uram irgalmazz!

Evangelium után

Az embert mindig érdekelte a jövő. A jövődölés sohasem tartozott a rossz üzletek közé. Főleg nem napjainkban, a hitet elutasító, de valamiben mégis hinni akaró világunkban.

Mi hívők is szeretnénk széttépni a fátylat, ami eltakarja előlünk a holnapokat. Megalázónak tartjuk, hogy értelmünk fénye nem tud áttörni a jövőt rejtő fátyolon. De ha jól meggondoljuk, ezt a fátylat a szeretet, az irgalom szőtte. Ki merné állítani, hogy megrokka-

nás nélkül tudna szembenézni minden szenvedéssel és a közelünkben ólálkodó halállal? Isten nem akarja siralomházzá változtatni a földet, ezért is rejti el a jövőt. Ha mégis megmutat belőle valamit, ezzel a csalódásoktól akar megkímélni.

Ezt tette az Úr Jézus tanítványai-val is, midőn többször figyelmeztette őket a reá váró szenvedésekre. Ám úgy tűnik, mindezt hiába tette. Nem akarják tudomásul venni a jövődölést, dicsőségre szomjas szemük nem akart szembenézni a komor valósággal. Nekik olyan jövő kellett, amelyet a dicsőség fénye övez, és nem hull rá a nagypénteki sötétség. A szóban és tettben oly hatalmas Mester közelében már arról beszélgettek, milyen tisztségeket kapnak a közlő Isten országában. Arról vitatkoztak, hogy közülük ki a nagyobb?

A szenvedését feltáró meghitt pillanatokban Jézus nem szól apostolaira. De "otthon" előhossa a témát, magához hívja a tizenkettőt és leszögezi: "Ha valaki első akar lenni, legyen a legutolsó, mindenkinek a szolgája".

Az emberi életnek, az emberi törekvéseknek egyik igen fontos rugója, ösztönzője a versengés: a „ki a nagyobb?” Megkezdődik ez már a testvérek, játszópajtások, iskolatársak, sőt már az óvodások között. Aztán szinte könyörtelen formában folytatódik egészen a sírig. Könyöklünk, lenézzük, vagy irigyeljük egymást, diadalmaskodunk, vagy gyűlölködünk, mert mások fölé kerültünk, vagy, mert lemaradtunk. És közben tönkremegy sok barátság, munkatársi jóviszony, vége a családi békességnek, de a szív békéjének is. Szentleckéből vett szavak szerint: "Ahol irigység és önzés honol, ott zűrzavar van és mindenféle hitványság".

Amíg, vagy amikor valakiből magasabb beosztású vezető lesz, tisztelet a kivételeknek, mennyi embert kell neki, vagy az őt támogatóknak eltávolítaniuk. Mennyi embernek keserítik meg az életét saját érvényelülésük, hatalmuk bebetonozása érdekében.

Amíg valaki meggazdagodik, Szent Jakab apostol szentleckében hallott szavaival, mennyi hitványságot kell megtennie. Hitványságuk miatt, mennyien állnak most bíróságok előtt.

A társadalom egészségesen, erkölcsösen gondolkodó rétegének szemében Isten országában, nem azok az elsők, akik e világ szemében elsők. Nem a hatalmasok, akik hatalmuk különböző eszközeivel, sorozatban likvidálják a nekik behódolni nem akarókat, s teszik tönkre népek társadalmi békéjét, s terjesztik ki hatalmukat lassan az egész földre. S nem a monetáris világ emberei, akik a kamatos kamat kölcsönnel teszik nincstelenekké emberek millióit.

Jól tudjuk, Isten országában messze nem ezek az elsők, sőt be sem jutnak oda, hanem azok, akik elsők a másokat segítő és szolgáló önzetlen szeretetben. - Isten országában első lehet a hatalommal nem rendelkező, - első lehet a vagyonnal, gazdagsággal és milliárdokkal nem dicsekvő is. - Első lehet az is, akinek szerény havi keresete, vagy egyre kevesebbet érő nyugdíja van csak. - Első lehet a gyenge és erőtlen, - első lehet a szegény és nincstelen. Mindezek elsők lehetnek és lesznek is, ha kimagaslanak a többi ember szeretetében, s lehetőségeik szerint a másik ember sokféleképpen történő segítésében és szolgálatában.

Az egy családot alkotók, a családban élők, vagy a családi fészekből már kirepültek közt sem attól függ az

elsőbbség, hogy milyen az egyik vagy másik családtag társadalmi rangja, munkahelyi beosztása, keresetének nagysága, hogy van-e munkája, vagy éppen munkanélküli. Hanem attól, mai evangéliumban hallottuk, hogy elfogadja-e, befogadja-e a gyermeket? Hogy van-e gyermek, szeretettel fogadott és nevelt gyermek, gyermekek?

Nem vesszük észre, hogy Jézus eme mondatának, - aki befogad egy gyermeket az én nevemben, engem fogad be, - van egy ehhez hasonló mondat is. Jézus az ínséget szenvedő embereket, a rászorulókat, az éhezőket és a szomjazókat, az idegeneket, a ruhátlanokat, a betegeket és a börtönben lévőket befogadókat, őt befogadónak mondja. Őket befogadni és szeretni, illetve közönyösen bánni velük és elutasítani azt jelenti, hogy magával Jézussal viselkedünk így, mert ő különleges módon jelen van bennük. Azonosította önmagát velük.

Az elsőbbség egyszerűen attól függ, hogy mit tesz az ember családjáért, s mit nemzetéért, milyen alázattal, készséggel és önzetlenséggel tudja szolgálni családját, nemzete és az emberiség nagy családjának boldogulását.

Van tehát nemes versengési lehetőség Isten országában is. Lehet hát versengeni. Sőt kell is! Hogy az a jövő, amelynek hajnali pirkadását szeretnénk már látni, amelyet azonban a gondviselő Isten végtelen szeretete még eltakar szemünk elől, és amely minden bizonynyal miként Jézus számára, úgy számunkra is rejteget még keresztet, de az egymást szolgáló szeretetben felülmúlni akaró versengésünk révén a jelennél elviselhetőbb, szebb és boldogabb lesz!

Amen

F. F.